

har været at holde konkurrenter ude. Man finder det derfor motiveret, at det fastslås, at tilladelsen bortfalder, hvis tankanlæg ikke er oprettet og virksomheden ikke taget i brug inden 2 år efter tilladelsens meddelelse, også under hensyn til, at tilladelsen netop er meddelt, fordi vejbestyrelsen har skønnet, at der er behov for anlægget.

Man er af den opfattelse, at et tankanlæg normalt vil kunne være taget i brug i løbet af 2 år. Hvis der af indehaveren er udfoldet normale bestræbelser for at oprette anlægget inden for de 2 år, men der foreligger særlige undskyldelige omstændigheder, herunder vanskeligheder med at få fornøden byggetilladelse, som bevirker at fristen ikke vil kunne overholdes, finder man, at vejbestyrelsen bør give den fornødne fristforlængelse.

Man mener ikke, at det er nødvendigt at ændre lovbestemmelsen med henblik herpå, men vil være indforstået med at optage tilkendegivelse herom i de almindelige retningslinier, som ministeren kan udfærdige efter forslaget § 104. stk. 5.

ad pkt. 5: Det nærmere indhold af tilladelserne til oprettelse og udvidelse af tankanlæg.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 104, stk. 1, er man af den opfattelse, at det ligger inden for en vejbestyrelses beføjelse i forbindelse med meddelelse af tilladelse til oprettelse eller udvidelse af tankanlæg også at bestemme det nærmere indhold af tilladelsen, herunder hvorvidt og i hvilket omfang der foruden selve tankanlægget med pumpestandere, jordtanke m. v. må etableres tilbehør til anlægget, eksempelvis servicevirksomhed, smørehal, vaskehal, kontor og opholdsrum. Man kan derfor ikke tiltræde, at tilladelse til etablering af tankanlæg skal indebære ret for indehaveren til at etablere sådanne tilbehørsfaciliteter.

Selv om det vil være naturligt og formentlig det normale, at sådant tilbehør til lades etableret — især i tilknytning til moderne tankanlæg — mener man, at en vejbestyrelse ikke bør være afskåret fra i det konkrete tilfælde, hvor forholdene på stedet taler imod, at nægte tilladelse hertil.

Det er ikke tanken hermed at tillægge vejbestyrelserne næringsretlige beføjelser.

ad pkt. 6: Bemyndigelse til at give forskrifter om oprettelse og drift af tankanlæg

Man vedlægger de af amtsvejinspektørforeningens udvalg vedrørende benzintankanlæg i marts 1971 udfærdigede „Vejledende retningslinier for behandling af ansøgninger om tilladelse til oprettelse af tankanlæg ved veje, der henhører under amtskommunernes bestyrelse“.

Man finder ikke, at retningslinierne indebærer nogen rigoristisk næringsretlig kontrol med indretning, udformning og drift af tankanlæg eller at indholdet af disse går ud over de beføjelser, der tilkommer en vejbestyrelse efter vejbestyrelseslovens § 52, stk. 3, og forslaget § 104.

Man finder ikke i det af fællesrepræsentationen anførte tilstrækkeligt grundlag for at ændre bemyndigelsesbestemmelsen i 104. stk. 5, som foreslået, men vil være indforstået med, at fællesrepræsentationen får lejlighed til at gøre sine synspunkter gældende inden den endelige udfærdigelse af retningslinierne.

Generelt bemærkes til fællesrepræsentationens skrivelse, at man såvel af hensyn til de økonomiske interesser, der kan være involveret, som af hensyn til en ensartet administration har foreslået den samme klageadgang, som gælder ved ekspropriation, jfr. § 104, stk. 4.